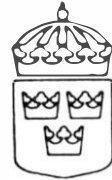

Motion till riksdagen

1988/89:U569

av Leif Olsson (fp)

EG-tullen på fisk och fiskprodukter

Mot.
1988/89
U569—573

I samband med att frihandelsavtalet mellan Sverige och EG ingicks år 1972 åtog sig Sverige ensidigt att suspendera tullar och avgifter med samma verkan för frysta fiskfileér, beredda eller konserverade fiskprodukter av kräft- eller blötdjur samt kaviar med ursprung i EG:s medlemsländer.

EG gav dock inte Sverige något motsvarande medgivande. Det innebär att svensk export till EG av fisk och fiskprodukter drabbas av EG:s normala tullar trots att EG:s export till Sverige av samma varor är helt tullfria. Tullarna i EG på viktiga svenska fiskprodukter som exporteras varierar mellan 10 % och 30 %.

EG-tullen innebär att svenska fiskprodukter blir mycket dyrare än motsvarande produkter tillverkade inom Gemenskapen eller i länder som har förmånligare avtal med denna än Sverige. I praktiken är många svenska fiskprodukter helt utestängda från EG-marknaden p.g.a. den ensidiga och för svensk export så diskriminerande tullen.

Lönsamheten i fiskberedningsindustrin är f.n. hårt pressad. Stora delar av branschen står också inför en mycket kapitalkrävande teknikförnyelse som kräver tillgång till större marknader än den svenska. Dessa marknader finns i första hand inom EG-länderna. Kan inte svensk fiskberedningsindustri få tillgång till EG-marknaden kommer en stor del av denna industri att tvingas flytta en allt större del av sin produktion utomlands eller att helt eller delvis lägga ned sin verksamhet.

En sådan utveckling skulle få allvarliga konsekvenser för fiskets avsättningsmöjligheter och för sysselsättningen i landets kust- och skärgårdsbygder. Om en stor del av fiskberedningsindustrin skulle försvinna, skulle det svenska fisket för att få tillräcklig avsättning för sina fångster, tvingas acceptera rollen som råvaruleverantör till EG:s beredningsindustri. EG prioriterar av naturliga skäl sitt eget fiske och tillåter import av råvara bara i den mån det egna fiskets fångster inte är tillräckliga.

Skulle den svenska fiskberedningsindustrin tvingas lägga ned eller flytta utomlands, skulle också tusentals arbetstillfällen i kust- och skärgårdsbygder försvinna.

Svensk fiskberedningsindustri är emellertid effektiv och har produkter som är kvalitets- och smakmässigt attraktiva på EG-marknaden. Därför finns det möjlighet att upparbeta en betydande export till gagn både för avsättningen av fisk och för sysselsättningen i kust- och skärgårdsbygderna. En förutsättning är dock att svensk industri får arbeta på samma villkor som sina konkurrenter.

Det är ingen överdrift att påstå att det är en fråga av avgörande betydelse för hela fiskbranschens framtid att tullbeläggningen av svenska fiskprodukter i EG kan upphöra. Om statsmakterna vill bevara en svensk fiskberedningsindustri måste målet vara ömsesidig frihandel också med fisk och fiskprodukter mellan EG och Sverige.

Att en i praktiken i många fall prohibitiv tull bara drabbar svensk export medan importen av motsvarande varor från EG är helt fri torde vara något helt unikt i Sveriges relationer till EG. Detta förhållande är djupt diskriminerande. Om Sverige skall kunna bibehålla en fiskberedningsindustri är det nödvändigt att detta problem får en snabb och tillfredsställande lösning.

Att EG avskaffar den unika och diskriminerande, ensidiga tullen på fisk och fiskprodukter från Sverige måste ges hög prioritet i våra relationer med Gemenskapen.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförs om EG-tullen på fisk och fiskprodukter från Sverige.

Stockholm den 24 januari 1989

Leif Olsson (fp)